

Af Udvalgets Fleertal (Hasle, F. Jørgensen og Thalbiker):

a. Principaliter:

I Udvalgets Slutnings-Indstilling sættes istedetfor Ordene: „meddele Rigsdagen saaledes for sit Vedkommende Decharge for“ „godkjendes.“

b. Subsidiært:

I Udvalgets Slutnings-Indstilling sættes istedetfor Ordene: „meddele Rigsdagen saaledes for sit Vedkommende Decharge for“ „godkjender Rigsdagen saaledes for sit Vedkommende Afslæggelsen af.“

Formanden: Som det vil erindres, foregaaer denne Behandling efter Reglerne for Lovforslags tredie Behandling. Jeg sætter de stillede Endringsforslag under Forhandling.

Hasle: Efter de Forhandlinger, som have fundet Sted ved første Behandling af denne Sag, skal jeg for Diebliffet indskrænke mig til at anbefale Thinget at vedtage dette Forslag, for at dette danske Ord, der har samme Betydning som det fremmede, kan komme istedet for dette.

Ordføreren (Wesfelsh): Forsaavidt dette Endringsforslag efter sin Overskrift er stillet af Udvalgets Fleertal, skal jeg bemærke, at dette ikke kan tages i den almindelige Betydning af dette Udtryk. Saavidt jeg veed, forstaaer man ved et Forslag af Udvalgets Fleertal et saadant, som er fremkommet ved Forhandling i Udvalget. Men der har ikke fundet noget Møde Sted af Udvalget, og de Herrer, som have gjort denne Indstilling, have ikke forlangt, at der skulde afholdes noget Møde, for at Sagen kunde komme under Forhandling. Jeg benægter naturligviis ikke, at I er flere end 2, men jeg gjør kun opmærksom paa, at efter den Betydning, som man pleier at tillægge „Udvalgets Fleertal“, er Udtrykket her forsaavidt ikke korrekt, som der ikke har fundet nogen Forhandling Sted i Udvalget om Forslaget.

Hvad Sagen selv angaaer, da er det jo for Diebliffet ikke synderligt indbyhende at skulle forhandle om et Ord. Forholdene ere af den Bestaaffenhed, at man nødtigt gaaer ind paa et saadant Spørgsmaal, om man skal bruge eet Ord eller et andet; men jeg kan dog ikke andet end gjøre opmærksom paa, at naar man sætter saa høit Priis paa, at der skal benyttes danske Ord istedetfor fremmede, da har der været en riig Veilighed til at anvende denne Regel. Dersom den ærede Forsamling vil tage Udvalgets Betænkning for sig, vil den deri finde en stor Mængde Udtryk, som ikke ere danske; Betænkningen er skrevet af mig, og jeg vil gjerne indrømme, at jeg har brugt disse fremmede Ord, fordi det var dem, der laae nærmest, og fordi de paa en Maade have faaet Indgang i Sproget; men jeg vil paa den anden Side heller ikke benægte, at der mellem disse Udtryk findes Ord, som meget godt kunde være undgaaede, idet man istedetfor dem meget godt kunde have brugt danske. Der er imidlertid ikke blevet gjort nogen Bemærkning om, at disse fremmede Ord skulde ombyttes med danske, og jeg skal derfor ikke nægte, at det synes, som om det især er det enkelte Ord „Decharge“, som man har faaet Noget imod. Jeg skal ikke videre oplyse den Bemærkning, jeg har gjort, men jeg skal dog gjøre opmærksom paa, at der vel gives Ord, f. Ex. Cirkulære, hvilket man jo kan kalde Skrivelse, Mundskrivelse eller hvad man ellers vil, som der ikke er Noget iveien for at ombytte med danske, men at der gives andre Ord, som man skal have stor Vanskelighed ved at ombytte, f. Ex. Ordet Udgiftsrestance. Det er et af de Ord, som ere komne ind i Sproget, og som Den, der ikke har gjort sig bekendt med Regnskabsvæsenet og de Udtryk, som forekomme deri, vil have stor Vanskelighed ved at forstaae. Restance er et fremmed Ord, som er blevet almindelig brugt, men derved forstaaer man kun det, som nu i Regnskabsvæsenet kaldes Indtægtsrestance. Udgiftsrestance er en ganske anden Ting, og det vil være meget vanskeligt at finde et Ord, som svarer dertil. Det gaaer med det som med „Decharge“; det har en vis bestemt Betydning i Regnskabsvæsenet, nemlig den, at man fritages for Ansvar i Hensende til det afslagne